

Eliáš – číslo čtrnáct##

Prorocká paralela: od mileritů k Future for America v duchu Eliášově

Jeff Pippenger

2023-10-21

V době konce roku 1798 bylo prorocké poselství o řece Ulai z osmé a deváté kapitoly knihy Daniel odpečetěno a William Miller byl povolán v duchu a moci Eliášově, aby oznámil blízkost Božího soudu.

„Williamu Millerovi a jeho spolupracovníkům bylo dáno kázat toto varování v Americe. Tato země se stala střediskem velkého adventního hnutí. Zde se prorocké poselství prvního anděla naplnilo nejbezprostředněji. Spisy Millera a jeho spolupracovníků byly rozšiřovány do vzdálených zemí. Všude po celém světě, kam pronikli misionáři, byla nesena radostná zvěst o Kristově brzkém návratu. Široko daleko se šířilo poselství věčného evangelia: „Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina jeho soudu.“ Velký spor věků, 368.

V čase konce v roce 1844 bylo odpečetěno prorocké poselství řeky Hiddekel z Danielových kapitol deset až dvanáct a Future for America povstalo v duchu a moci Eliášově, aby oznámilo blízkost Božího soudu.

Millerité oznámili zahájení soudu a Future for America oznamuje ukončení soudu. Prorocký rámec Milleritů tvořily dvě pustošící mocnosti pohanství, po nichž následovalo papežství. Prorockým rámcem Future for America jsou tři pustošící mocnosti pohanství, po nichž následuje papežství a poté odpadlé protestantství.

Millerité započali jako Filadelfští a přešli do stavu Laodiceje. Future for America započalo jako Laodicejští a přechází do stavu Filadelfie. Přechod Milleritů od Filadelfie k Laodiceji souvisel se smrtí Eliáše a s jeho poselstvím o Mojžíšově přísaze. Přechod hnutí Future for America souvisí se smrtí a vzkříšením Eliáše a Mojžíše ve Zjevení jedenácté kapitoly.

Při zahájení soudu v roce 1844 millerité naplnili dílo Eliáše na hoře Karmel. Při uzavření soudu, při nedělním zákonu, hnutí Future for America naplní dílo Eliáše na hoře Karmel. V dějinách milleritů byly tři mezníky pětadesátiletého prorockví, které jsou označeny v Izajáši 7,8, zopakovány, když byly dva národy spojeny dohromady v jeden národ, aby ustavily protestantský roh zemské šelmy ze Zjevení 13. V dějinách Future for America se tři mezníky týchž pětadesáti let opakují, když se dva národy spojují, aby vytvořily roh republikánství, který mluví jako drak.

Prvním z těchto tří mezníků v prorockých dějinách hnutí Future for America byl čas konce v roce 1844. Druhým bylo 11. září 2001 a třetím bude brzy přicházející nedělní zákon. V milleritských dějinách bylo pořadí mezníků určených v Izajáši 7 obrácené oproti pořadí mezníků v dějinách Izajáše. V dějinách Future for America se toto pořadí shoduje s prvním odkazem na šedesát pět let, ačkoli na konci již není přítomen žádný časový prvek. Od 22. října 1844 je jakákoli aplikace prorockého času satanským klamem.

Prorocké ospravedlnění pro zachování posloupnosti tří mezníků tak, jak jsou předloženy v Izajáši sedmém, na rozdíl od jejich obráceného pořadí v milleritských dějinách, je částečně založeno na pravidle prvního zmínění. Pořadí šedesáti pěti let je poprvé zmíněno v Izajáši sedmém, a ačkoli při konečném naplnění prorockých dějin, znázorněných těmito léty, k němuž dochází v hnutí na konci, již není přítomen prvek času šedesáti pěti let, tři mezníky jsou stále určeny a zachovávají pořadí jako v Izajášových dějinách.

Druhým ospravedlněním pro zachování prvního pořadí mezníků je souvislost s milleritskou historií, v níž se naplnilo šedesát pět let, a kontinuita, kterou má milleritské hnutí s hnutím Future for America. Milleritská historie byla počátkem a Future for America je koncem.

Hnutí milleritů skončilo roku 1863, kdy začala právně organizovaná Církev adventistů sedmého dne. V tom okamžiku byl Eliášův posel, který přišel v čase konce roku 1798, když bylo odpečetěno vidění o řece Ulaí, umlčen a zapečetěn. Roku 1989, v čase konce, když bylo odpečetěno vidění o řece Hiddekel, se Eliášův posel vrátil.

Třetí zdůvodnění pro zachování původní posloupnosti mezníků se nachází v prorocké linii, která se vztahuje k pozemské šelmě a jejím dvěma rohům. V milleritské historii byly spojeny dva národy, aby vytvořily roh protestantismu. V historii Future for America budou dva rohy odpadlého protestantismu a odpadlého republikánství spojeny, aby vytvořily jeden národ, který je „obrazem“ šelmy a také „obrazem pro“ šelmu. Tyto dva národy, které se v závěrečné historii spojují, aby vytvořily jediný roh církve a státu, dosahují tohoto naplnění při nedělním zákonu.

Když je obraz šelmy plně rozvinut, jeho dovršení je dosvědčeno jeho schopností prosadit nedělní zákon. Rozvoj onoho obrazu je časový proces, avšak znamení šelmy je bodem v čase. Doba rozvíjení obrazu je znázorněna čtyřiceti šesti lety, po něž byl chrám budován, od roku 1798 do roku 1844. Republikánský roh buduje nábožensko-politický chrám během časového období, v němž se rozvíjí obraz šelmy.

Vývoj obrazu šelmy začal v prorockém smyslu 11. září 2001. Tato krize znamenala přijetí zákona Patriot Act, který znamenal změnu ústavního práva z principu anglického práva na princip římského práva. Anglické právo je založeno na zásadě, že člověk je nevinný, dokud není prokázána jeho vina, a římské právo je založeno na zásadě, že člověk je vinný, dokud není prokázána jeho nevina.

Politický chrám, který je budován od 11. září 2001 až do nedělního zákona, je rovněž znázorněn utvářením obrazu šelmy. Prorocký čas již není použitelný, a proto čtyřicet šest let, během nichž roh protestantismu budoval duchovní chrám, znázorňuje období, nikoli časový bod, kdy roh republicanismu pozvedá svůj nábožensko-politický chrám.

Tři hlavní důvody pro uplatnění téhož sledu tří mezníků pětadesáti let znázorněných v Izajáši sedmém jsou tyto: zaprvé, pravidlo prvního zmínění; 742 př. Kr., 723 př. Kr. a 677 př. Kr., tedy devatenáct let, po nichž následovalo čtyřicet šest let. V milleritské historii tomu bylo naopak; 1798, 1844 a 1863, tedy čtyřicet šest let, po nichž následovalo devatenáct let.

Druhým ospravedlněním je kontinuita poselství o úloze a díle Eliáše. Eliáš přišel v čase konce roku 1798, kdy byla odpečetěna kniha Daniel (Daniel 8,14), a poté přišel ke střetu na hoře Karmel v letech 1840 až 1844; následně byl v roce 1863 znovu zapečetěn teologií zvyku a tradice. Eliáš opět přišel v čase konce roku 1989, kdy byla odpečetěna kniha Daniel. Prorocky putoval k 11. září 2001, kdy začíná střet na hoře Karmel, aby skončil až brzy přicházejícím nedělním zákonem. Kontinuita úlohy a díla Eliáše podporuje sled mezníků určených v Izajášovi sedm.

Kontext dvou rohů šelmy ze země ukazuje, že oba rohy přecházejí ze dvou mocností v jednu, přičemž jedna se nachází na počátku a druhá na konci šestého království biblického proroctví. Když jsou dvě hole, ať už na počátku nebo na konci, shromážděny a spojeny v jeden národ, jsou představeny jako budující buď duchovní chrám na počátku, nebo nábožensko-politický duchovní chrám na konci. Padělaný chrám je obrazem papežského chrámu, kde papež sedí v chrámu Božím a prohlašuje se za Boha.

Až budou Spojené státy při nedělním zákoně mluvit jako drak, naplní právě tento obraz, neboť vybudují padělaný chrám, v němž budou církve a stát spojeny v jednu hůl a církev bude tento vztah ovládat.

V Izajášovi sedmé kapitole vzal prorok Izajáš svého syna, aby u vodovodu horního rybníka, u valchářského pole, oznámil poselství králi Achazovi.

I řekl Hospodin Izajášovi: Vyjdi nyní vstříc Achazovi, ty i Šearjašúb, tvůj syn, na konec vodovodu horního rybníka při silnici k valchářovu poli. Izajáš 7:3.

Slovo „shearjashub“ znamená „ostatěk se navrátí“. Ostatek počátečního hnutí mileritů se navrátil v hnutí Future for America v roce 1989. Izajáš a jeho syn představují začátek a konec prostřednictvím svého vztahu otce a syna. Zprostředkovávají ducha Eliášova, jenž měl obrátit srdce otců k synům a srdce synů k otcům. Izajáš hlásal Eliášovo poselství bezbožnému králi Achazovi. Achaz je mimo jiné znám tím, že zastavil bohoslužby ve svatyni a na jejím místě vztyčil kopii asyrského chrámu.

Achazovi bylo dvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let; nečinil však to, což bylo správné v očích Hospodina, jeho Boha, jako David, jeho otec. Chodil však cestou králů izraelských, ano, i svého syna provedl ohněm podle ohavností pohanů, které Hospodin vyhnal před syny Izraele. Obětoval též a pátil kadidlo na výšinách, na pahorcích a pod každým zeleným stromem. Tehdy vytáhl proti Jeruzalému Rezín, král syrský, a Pekach, syn Remaljašův, král izraelský, aby vedli válku; oblehli Achaze, ale nemohli ho přemoci. V tom čase navrátil Rezín, král syrský, Elat Sýrii a vyhnal Židy z Elatu; i přišli Syřané do Elatu a bydleli tam až do tohoto dne. Tu poslal Achaz posly k Tiglatpilesarovi, králi asyrskému, se slovy: Jsem tvůj služebník a tvůj syn; vytáhni a vysvoboď mne z ruky krále syrského i z ruky krále izraelského, kteří povstali proti mně. I vzal Achaz stříbro a zlato, které se nalézalo v domě Hospodinově i v pokladech domu královského, a poslal to jako dar králi asyrskému. A král asyrský ho vyslyšel; neboť král asyrský vytáhl proti Damašku, dobyl jej, odvedl jeho obyvatele do zajetí do Kíru a Rezína usmrtil. Pak šel král Achaz do Damašku vstříc Tiglatpilesarovi, králi asyrskému, a uviděl oltář, který byl v Damašku; i poslal král Achaz

knězi Uriášovi podobu toho oltáře a jeho plán podle veškerého jeho zhotovení. A kněz Uriáš vystavěl oltář podle všeho, co král Achaz poslal z Damašku; tak jej kněz Uriáš zhotovil dříve, než se král Achaz vrátil z Damašku. A když král přišel z Damašku, uviděl oltář; i přistoupil král k oltáři a obětoval na něm. Spálil na něm svou zápalnou oběť i svou oběť přídavnou, vylil svou úlitbu a pokropil oltář krví svých pokojných obětí. Také bronzový oltář, který byl před Hospodinem, přenesl z popředí domu, z místa mezi oltářem a domem Hospodinovým, a postavil jej na severní straně oltáře. A král Achaz přikázal knězi Uriášovi: Na velikém oltáři spaluj ranní zápalnou oběť i večerní oběť přídavnou, též královu zápalnou oběť a jeho oběť přídavnou, i zápalnou oběť všeho lidu země, jejich oběť přídavnou i jejich úlitby; a krop na něj veškerou krev zápalné oběti i veškerou krev oběti. Bronzový oltář pak bude pro mne k dotazování. Kněz Uriáš učinil tedy všechno tak, jak přikázal král Achaz. A král Achaz odřezal obruby podstavců, odstranil z nich umyvadla, snesl moře z bronzových volů, kteří byli pod ním, a postavil je na kamennou dlažbu. Také kryté místo pro sobotu, které zbudovali v domě, i královský vchod zvenčí přeložil od domu Hospodinova kvůli králi asyrskému. 2 Královská 16,2–18.

Asyrský král představuje krále severu, jenž je symbolem papežství. Bezbožný král Achaz byl doslovným vůdcem Judy, doslovné nádherné země. Když se s ním Izajáš a jeho syn setkali u vodovodu horního rybníka na cestě k valchárovu poli se zvěstí, že se ostatkem navrátí, nacházel se bezbožný král v krizi občanské války mezi severem a jihem. V této krizi odmítl poselství, které mu Bůh nabídl skrze proroka Izajáše, a obrátil se o ochranu k doslovnému králi severu.

Scéna sedmé kapitoly Izajáše zobrazuje vůdce duchovní slavné země, který v době občanské války sahá po spojenectví s papežstvím namísto toho, aby se obrátil k Bohu. Achazova vzpoura proti Bohu je znázorněna tím, že navštívil krále severu, pořídil vzor chrámu boha krále severu a poslal tento vzor veleknězi v Jeruzalémě, který pak na posvátné půdě Boží svatyně postavil napodobeninu tohoto padělaného chrámu. Bezbožný král Achaz představuje stát a spolupráce velekněze představuje spojení církve a státu.

Tato doslovná vzpoura představuje vzpoudu vůdce duchovní krásné země, který napodobuje bohoslužebný řád papežství (krále severu) a zastavuje pravou bohoslužbu v Boží svatyni. Achazova vzpoura představuje vedení Spojených států, které v krásné zemi zřizuje padělaný chrám, jenž je kopií chrámu krále severu.

Prorocké zasazení sedmé kapitoly Izajáše představuje počátečních pětadesát let šelmy ze země a ještě přímočařeji závěrečné období šelmy ze země. Z prorockého zasazení sedmé kapitoly Izajáše lze vytěžit mnoho světla, avšak v tuto chvíli pouze uplatňujeme zásadu, že Kristus ilustruje konec nějaké věci jejím počátkem. Toto použití zde činíme ne tolik proto, abychom se hluboce zabývali důsledky historického zasazení sedmé kapitoly Izajáše. Ukazujeme, že když se roh odpadlického republikanismu spojí s rohem odpadlického protestantismu, je to znázorněním vztyčení padělaného chrámu.

Vztyčení padělaného chrámu, který je utvářen podle chrámu krále severu, představuje dějiny, kdy je vytvořen obraz šelmy, a je to veliká zkouška pro Boží lid, jíž bude rozhodnut jeho věčný úděl.

„Pán mi jasně ukázal, že obraz šelmy bude vytvořen před uzavřením doby milosti; neboť má být velikou zkouškou pro Boží lid, podle níž bude rozhodnuto o jeho věčném údělu.

„Toto je zkouška, kterou musí Boží lid podstoupit, než bude zapečetěn. Všichni, kdo prokázali svou věrnost Bohu tím, že zachovávali Jeho zákon a odmítli přijmout nepravou sobotu, se zařadí pod prapor Pána Boha Jehovy a obdrží pečeť živého Boha. Ti však, kdo se vzdají pravdy nebeského původu a přijmou nedělní sobotu, obdrží znamení šelmy.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svazek 7, 976.

Adventisté sedmého dne, kteří jsou laodicejským „Božím lidem“, mají „velkou zkoušku“, jež nastává před uzavřením doby milosti. Je to „ta zkouška“, kterou musejí obstát, „než budou zapečetěni“. Boží pečeť a uzavření doby milosti nastávají při nedělním zákoně. Utváření obrazu šelmy probíhá v období, které vede k nedělnímu zákonu a vrcholí při něm. Obraz šelmy a jeho utváření je pravdou, která rozhodne o našem věčném určení. Utváření onoho obrazu bylo znázorněno jako spojení dvou holí v jeden národ. Spojení těchto dvou holí nastává na počátku dějin Spojených států a poté znovu při jejich závěru. Na počátku byly spojeny dvě hole, aby ustanovily protestantský roh, a na konci jsou spojeny dvě hole, aby ustanovily republikánský roh.

Na počátku dějin let 1798 až 1844 byl vystavěn chrám protestantského rohu. O devatenáct let později promluvil první republikánský prezident republikánského rohu jako beránek, a tím započal proces osvobození otroků, avšak stálo ho to život. Beránek Boží zemřel na kříži, aby osvobodil lidstvo z otroctví hříchu, avšak stálo ho to život. Kříž je Provolání emancipace. V dějinách, kdy republikánský roh osvobozoval otroky, protestantský roh odmítl proroctví o otroctví. V dějinách nedělního zákona, kdy republikánský roh znovu nastoluje duchovní otroctví, bude protestantský roh hlásat poselství, které propouští zajaté na svobodu.

Poslední prezident republikánského rohu pozemské šelmy bude mluvit jako drak, a až tak učiní, pravý protestantský roh bude pozdvižen jako korouhev. To je předobrazeno ve dvou rozích doslovné i duchovní Médsko-perské říše. Doslovná Médsko-perská říše byla druhým královstvím biblického proroctví a šestým královstvím biblického proroctví je duchovní Médsko-perská říše. V knize Daniel měl beran Médsko-perské říše dva rohy, stejně jako Spojené státy, avšak druhý roh vystoupil naposled.

Potom jsem pozdvihl své oči a viděl jsem, a hle, před řekou stál beran, který měl dva rohy; a oba rohy byly vysoké, ale jeden byl vyšší než druhý, a ten vyšší vyrostl naposledy. Daniel 8,3.

V prorockých dějinách šelmy země a jejích dvou rohů byl nejprve rozpoznán protestantský roh, avšak místo aby vystoupil vzhůru a dokončil dílo, stáhl se do pustiny laodicejské slepoty. V době, kdy republikánský roh promlouvá jako drak a prosadí brzy přicházející nedělní zákon, bude pravý protestantský roh konečně pozdvižen jako korouhev. Pouze ti laodicejští adventisté sedmého dne, kteří rozpoznají zkoušku znázorněnou vytvořením obrazu šelmy, obdrží pečeť Boží, až se uzavře doba milosti. Poselství, které tento proces zkoušky označuje, je nyní odpečetěno pro všechny, kteří z něho chtějí mít užitek.

Tu i přistoupil Eliáš ke všemu lidu a řekl: Jak dlouho budete kulhat na obě strany? Je-li Hospodin Bůh, následujte jej; jestliže však Baal, následujte jeho. Ale lid mu neodpověděl ani

slova. 1 Královská 18,21.